

Обновљен звоник храма Преображења Господњег на Жабљаку

На празник Изношења Часног и Животворног Крста и Свештеномученика Макавеја, 14. августа 2020. године, код цркве Преображења Господњег на Жабљаку обављено је освећење новог звона и крста за обновљени звоник.

Чин освећења, у молитвеном присуству верног народа, обавили су протојереј Мирчета Шљивачанин, свештенослужитељ при Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, и протојереј Миливоје Јововић, парох жабљачки.

Након освештања, сабранима се пастриском беседом обратио свештеник Мирчета Шљиванчанин, који је казао да је Часни Крст символ свете вере, Крст је сила и снага православних хришћана зато што је на њему Господ примио жртву за живот света.

-На њему је Господ раширио своје пречисте руке и загрлио својом љубављу цијели свијет да би даровао благослов и вјечни живот свима који у Њега вјерују. Крст је, дакле, знак љубави. Вертикална линија Крста је симбол љубави према Богу, а хоризонтална љубави према човјеку. То је наша вјера хришћанска православна. То свједочимо, то живимо. Постављање овог крста на обновљени звоник представља управо нашу љубав према Богу и према људима. То Црква свједочи и проповједа, то ми православни хришћани живимо. А ово звоно које ћемо, такође, подићи на звоник је глас који позива људе да тако живе, дакле, звоно позива људе да живе хришћанским животом, да се сјећају тога што је Господ урадио, те љубави према Богу, љубави према човјеку, беседио је свештеник и наставио:

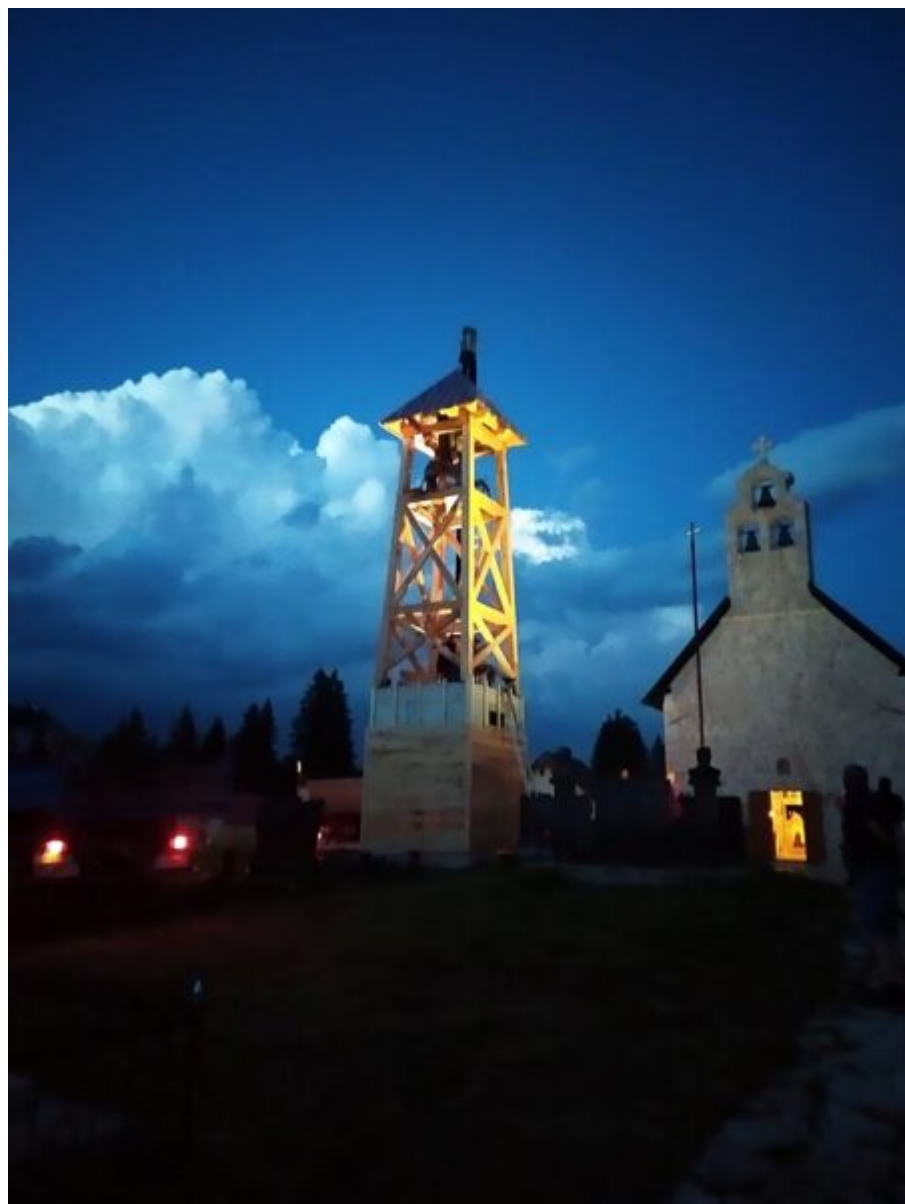
-Додао је да сви који слушају глас звона треба да знају да је то позив да живе по Богу и Божјој вољи, да живе у љубави према Богу и ближњима. Зато ово звоно на обновљеном звонику и постављамо, свједочимо васкрсење, обнову наше вјере, обнову храма, обнову сваког од нас појединачно, јер узалуд обнављамо, ако себе вјером не обнављамо. Кад обнављамо себе вјером, онда се све око нас обнавља, све се преображава на добро, пошто смо пред храмом Христовог Преображења. Нека Господ дарује да се сви преобразимо љубављу Божјом, да нас ово звоно сабира на љубав, да се око цркве, у цркви загрлимо, да се збратимимо, да смо сједињени, никад да се не разједињујемо, јер су јединство и саборност живот, а разједињење смрт. Ми смо они који су дужни да позивамо људе на то и, такође, да чувамо Светиње, и ове старе и оне нове, оне које су наши преци изградили да обнављамо, обнављајући себе, али, исто тако, да их чувамо, не желећи никоме зло, борећи се против зла у себи и око себе, свједочећи добро, љубав и сваку врлину.

-Свако ко је допринио да се ово учини, а што год да се у Цркви добро учини, себи добро чини. Чинећи својој Цркви добро, чинимо себи добро. Уграђујући се у Цркву Божју, изграђујемо себе, изграђујемо своје породице и темељимо их на најважнијем, најсигурнијем темељу – на Богу живоме, на вјери у Бога, на ономе што је сигурно, истинито, право и праведно. Нека сте сви благословени, а много вас је; ових дана, сам и ја присуствовао и видео вашу велику љубав и жртву да се ово уради. То је наша нада, то је радост, то је љепота, која се пројави кад браћа живе заједно на заједничко добро и благослов, поручио је протојереј Мирчета Шљиванчанин.

spc.rs